

Precarietat laboral, malaltia social

CRISTINA RODRÍGUEZ
SECRETÀRIA GENERAL DE CCOO DE LES
TERRES DE LLEIDA

L'alt volum de contractacions de jornades a temps parcial no desitjades, l'alta contractació temporal i el treball per hores són situacions que des de fa temps es donen amb freqüència en el món laboral. De fet, als anys vuitanta, durant el Govern de Felipe González amb el "contracte temporal no casual" amb el qual la indemnització era més baixa que en els contractes indefinits, va començar, en aquest país, la instauració de la precarietat laboral. La precarietat laboral en el nostre mercat de treball s'ha anat normalitzant entre la classe treballadora. Aquesta normalització, el fet de pensar que la feina que trobaré és precària s'ha estès, sobretot, entre els joves i les dones. Assumir que aquesta és la realitat del món del treball, que no podem trobar una feina digna que ens permeti viure amb perspectives de futur i de vida, fa necessari que tots i totes lluitem per posar-hi fi.

A l'estiu, malauradament, aquesta precarització de l'ocupació s'intensifica. L'increment d'ocupació en els sectors turístic, d'oci, de lleure... dona lloc a llargues jornades de treball, contractes que no preveuen totes les hores que es realitzen, temporalitat, externalitzacions, sobrecàrregues de treball... En els darrers temps paraules que s'han utilitzat tota la vida per definir la precarietat en el món del treball com explotació, inestabilitat laboral, dependència econòmica, desigualtat social, s'estan

substituint per composicions en anglès que no porten aparellades connotacions negatives de precarietat laboral. La modernització del llenguatge, la seva edulcoració fa que sigui necessari desemmascarar aquestes terminologies que les elits econòmiques imposen per emmascarar la precarietat laboral. Paraules com minifeina, uberització, *freelance*, amazonització, poden sonar molt *cool* (guai), però la realitat que s'hi amaga al darrere és un nou model de treball precari, un treball totalment desregulat, parcial, temporal i amb

salari molt baixos. La legitimació de la precarietat a través del llenguatge és una realitat que s'accepta sense saber realment les connotacions que se'n deriven.

Des de CCOO exigim un pla integral contra la precarietat laboral que requereix una modificació de la reforma laboral. S'ha de regular la subcontractació, s'ha d'eliminar la preponderància del conveni d'empresa sobre el sectorial i s'han d'exigir els acords presos en la negociació col·lectiva, en la qual s'ha fixat el salari mínim dels convenis en 14.000 euros anuals. S'han de canviar les lleis i fa falta una legislació més estricta, amb multes a totes aquelles empreses que no compleixen la normativa. No podem permetre que les empreses eludeixin la llei per rebaixar els seus costos laborals, a costa d'empobrir la classe treballadora.

La lluita per la dignitat del treball és una lluita que ens pertoca a tots, ja que la precarietat laboral tira per terra el salari; enfonsa les cotitzacions, les pensions i la recaptació; empitjora la formació i la productivitat de l'economia; es compren i es lloguen menys habitatges; neixen menys nens i nenes, els joves no poden marxar de casa, i els treballadors i treballadores precaris són menys productius, consumeixen menys i, per tant, la nostra societat no creix. Posar-hi fi, a la precarietat, és urgent!

